

Jordi Fàbregas: «Penso fer de músic mentre aguantin el cos, la gola i la Lola»

Parlem amb el músic sobre la seva trajectòria al capdavant del Tradicionàrius i el CAT i els plans de futur

Jordi Fàbregas | Juan Miguel Morales

Hi ha persones que sempre hi són. Picant pedra, arromangant-se i implicant-se en tasques col·lectives. Jordi Fàbregas (Sallent, 1951) és una d'aquestes persones. Coincidint amb la cloenda del XXXIII Tradicionàrius-que ha hagut d'adaptar-se al confinament i ofereix recomanacions i continguts relacionats amb el folk i la música d'arrel a través del seu web-, va posar el punt final a la seva trajectòria com a director del festival des que es va crear, i també de l'equipament que l'acull des del 1993, el CAT de Gràcia. Ens vam trobar amb ell al despatx que ha ocupat les tres darreres dècades per parlar de l'evolució del panorama del folk, però també del que hi va haver abans i del que vindrà a partir d'ara.

Feia temps que hi rumiaves però aquest mes has la direcció del C.A.T. i del festival Tradicionàrius. Quins en són els motius?

Em prenc una jubilació per qüestions personals, i també per l'edat, ja tinc 69 anys. Crec que ara és el moment, perquè la continuïtat de la casa està garantida, hi ha un equip que funciona i, a més, s'ha convocat el I Congrés de Música d'Arrel, organitzat per La Xeixa, gent jove que té ganes d'analitzar i treballar el sector del folk, veure quines possibilitats hi ha, què està bé i què s'hauria de canviar... Em fa molt content que hi hagi ganes d'implicar-se més enllà de la part creativa -que

és molt bona-. Jo ja he fet un camí, i a partir d'aquí, endavant!

Seguiràs al darrere d'alguna manera?

El nou equip és perfectament potent i, de fet, tampoc és que fins ara jo fes tota la programació, sempre ha estat debatuda i consensuada. Per sort, el CAT rep moltes propostes i està obert al llarg de tot l'any. En canvi en el festival sí que hi tenia una major intervenció per marcar una línia concreta. El que m'agradaria fer, mentre se'm permeti, serà participar amb Anaís Falcó i Xavi Rota en la coordinació de la Taverna del CAT Aquest espai, que es programa cada dimecres a la tardor i la primavera i durant l'hivern es transforma en Les Vespres amb **Marcel Casellas**, hem aconseguit consolidar-lo i crec que val la pena continuar treballant-hi.

Continuaràs la teva trajectòria com a compositor i músic d'El Pont d'Arcalís?

La meva intenció principal és compaginar una cosa que potser no he sabut fer gaire bé fins ara: la meua vida amb la companya de tota la vida, Lola Capdevila, i la petita família que tinc. M'agradaria recuperar el temps perdut. Tot i que això sé que és gairebé impossible, m'agradaria dedicar-los més temps. I, evidentment, seguiré amb **El Pont d'Arcalís** i els projectes que puguin anar sortint. Com sempre dic, penso fer de músic mentre aguantin el cos, la gola i la Lola.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=O6ViRINUcWE>

I amb el grup Coses?

Ah, també! Tot i que mai no hem deixat de cantar familiarment, a les sobretauls o quan ens trobem amb amics. Amb Miquel Estrada i Ton Rulló cantem sempre que hi ha una ocasió. Els darrers anys ens hi hem tornat a posar revisant les nostres cançons amb nous arranjaments amb la **Cobla Sant Jordi**, que va ser un bon experiment, o com a quartet treballant amb **Juantxe Aguiar**. Darrerament ens hem trobat a les concentracions que fem cada dilluns a la plaça de la Vila de Gràcia, a Meridiana Resisteix i a Lledoners. Hi som per al que calgui, i en aquests llocs hi hem de ser.

Als primers Tradicionàrius hi actuaven el flabiolaire de Folgueroles 'Roviretes', el cantador tortosí 'Lo Canaiero', el violinista de Beget 'Peret Blanc'... Músics sense solfa que eren la baula d'una cadena molt fràgil. Ara l'escena folk té músics joves molt ben preparats. Ets optimista?

Aquesta transformació de l'escena és un fet biològic fruit d'una evolució històrica. Hi ha gent que surt amb els estudis que entre tots hem anat cuinant, i que està preparadíssima. Al Tradicionàrius vam tenir la sort de visibilitzar una sèrie de personatges que eren molt representatius. Has dit 'baula' i això és precisament el que ells representaven. Eren realment l'enllaç amb aquell indret d'on nosaltres veníem, la font que anàvem a buscar abans que no fos massa tard. De tota manera, ja hem dit que, vulguis o no, Barcelona suposa sempre un altaveu més gran, però cal tenir en compte que abans del festival Tradicionàrius ja hi havia altres iniciatives arreu del país com la Trobada amb els Acordionistes del Pirineu, a Arsèguel, o el FIMPT a Vilanova i la Geltrú.

Què creus que han aportat tots aquests festivals a l'escena de la música d'arrel?

Tant el Tradicionàrius com tots els altres festivals hem treballat per posar sobre la taula la visibilització dels personatges pioners de la música d'arrel. A més, paral·lelament, hi ha gent que ha fet recerca i ha enregirat, entrevistat i també documentat els grans músics de la tradició catalana. Gràcies a totes aquestes intervencions el seu pòsit està avui dia bastant preservat.

Com s'ha de fer perquè les nostres cançons tradicionals es coneguin molt més en l'àmbit popular?

Crec que la solució passa per diverses accions. Primer, cal fer bones cançons, per descomptat, però després, i això és igualment necessari, és important que se sentin i siguin presents als mitjans de comunicació. Que sonin i que se'n parli. Que es puguin escoltar normalment. Hem de convenir que aquest és un tema complicat i és un deure que encara tenim pendent tots plegats, perquè sembla que anem enrere.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=BRYPDFANZCE>

Hi ha un altre tema en què hem saltat molt més enrere. Al 2020 hi ha polítics exiliats, i entre aquests una persona molt vinculada amb la música d'arrel: Lluís Puig.

És una persona propera, amiga i treballadora. **Lluís Puig** és un dels nostres des de sempre. Va ser conseller de Cultura però també és músic i gestor. No és un teòric sinó un treballador de la cultura que sempre s'ha arremangat i ha trepitjat el carrer. No es mereix per res el que li està passant exilat a Brussel·les des de fa més de dos anys. Al festival Tradicionàrius l'hem recordat diverses vegades i hem deixat escrit que ens empenya molt la seva situació i que no estigui amb nosaltres. Farem tot el que puguem per revertir aquesta situació tan injusta.